

řejné býti řeči, když zápisy dohromady s předpisem zákona, jehož neznalost neomlouvá, pravý stav věci, zaniklost práva zástavního, jasně ukazují. Tak nauka (Rintelen, Lehmann) i praxe (rozh. býv. víd. nejv. soudu ze dne 4. května 1915 R VI 43/15 Gl. U. n. ř. č. 7430). Jedině Bartsch-Pollak konk. ř., Vídeň 1916, sv. I., str. 126 mají za to, že správce úpadkové podstaty může žádati knihovní výmaz zástavního práva, ale důvody jejich neobstojí. Neprávem totiž obávají se převodu na bezelstného nabyvatele, neboť, jak vyličeeno, bezelstnost jest obsahem knih vyloučena — a pak míní, že nechati věc viseti mnohdy nelze, protože prý, bude-li nemovitost v úpadku prodána, musí nabyvateli odevzdána býti bez břemen. To však nevadí pranic, neboť právě tak, když realita prodána a cena nastoupila na místo věci, může právo zástavní beze všeho nebezpečí pro jeho majitele býti vymazáno, což se může státi současně s vkladem vlastnictví na nabyvatele. Konečně, a to je hlavní, nevypořádali se komentátoři tito s otázkou, jak po výmazu zajistiti věřitele sama pro případ, že jeho právo opět obživne. Citované rozhodnutí pak dokonce pochopiti mylně, majíce za to, že se obrací jen proti výmazu z úřední povinnosti: šloť rovněž o návrh správce úpadkové podstaty.

Čís. 2471.

Pohledávky bratrských pokladen nepožívají výsadního pořadí při rozvrhu výtěžku dražby věcí movitých. Odloučením od hlavní věci a prodejem přestávají býti movité věci příslušenstvím hor.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, R I 217/23.)

E x e k u č n í s o u d přiznal celý výtěžek dražby movitostí bratrské pokladně ve výsadním pořadí. **R e k u r s n í s o u d** přiznal celý dražební výtěžek vymáhajícímu věřiteli. **D ů v o d y:** Stížnosti vymáhající strany, vytýkající, že prvý soudce nesprávně použil při rozvrhu dražebního výtěžku ustanovení Šu 246 ex. ř., dlužno dáti za pravdu. Otázku, zda prodané předměty byly příslušenstvím dolů, nelze nyní již rozebírat i řešiti. I kdyby se zdálo, že takovýmto příslušenstvím skutečně byly ve smyslu ustanovení Šu 294 obč. zák. a §§ 108 čís. 5 a 121 horn. zák. a že proto na ně oddělená exekuce podle Šu 121 odstavec prvý horn. zák. a § 252 odstavec prvý ex. ř. povolována býti neměla a že prvý soud měl ji podle Šu 39 čís. 2 ex. ř. po případě sám od sebe zrušiti, nelze přece na této, třebaže neprávem povolené exekuci již ničeho změnit, ježto zabavení věcí těch, jich prodej a udělení příklepu k nim nabyta právní moci a jsou proto již nezměnitelná. Soud rekursní nemá již možnosti, by snad nějakým šetřením získal si náležitý věcný základ pro rozhodnutí oné otázky a musí tudíž při posuzování oprávněnosti stížnosti vycházeti z toho, že exekuce byla povolena a provedena tak, jako by prodané věci příslušenstvím horním nebyly, nýbrž obyčejnými hmotnými věcmi movitými, ohledně nichž byla vykonána exekuce podle druhého titulu, prvního oddílu exekučního řádu (§§ 249 až 280). Rozvrh dražebního výtěžku, za ně docileného, dlužno pak ovšem provésti podle Šu 286 ex. ř., t. j. obdobně podle ustanovení §§ 212 až 214, 229 až

234 a 236 ex. ř. Poněvadž v Šu 286 ex. ř. není citován § 246 ex. ř., plyne z toho, že předpisu tohoto Šu v tomto případě užiti nelze, a opřel-li prvý soudce rozvrh o §§ 216 a 246 čís. 3 ex. ř., které tu neplatí, učinil tak neprávem, neboť ani § 216 není v Šu 286 citován. Bylo proto stížnosti vymáhajícího věřitele vyhověti a dražební výtěžek se zřetelem na předpis Šu 285 posl. odst. ex. ř. jemu na jeho vymáhanou pohledávku s přísl. příkázati. K tomu budiž jen ještě doloženo, že bratrským pokladnám hornickým na movité jmění osoby, ku pojištění povinné, pro nedoplatky příspěvků přednostní právo zástavní nenáleží (plenární rozhodnutí býv. c. k. nejvyššího soudu ze dne 27. listopadu 1900 čís. 304, úř. sb. čís. 1197) a proto k její přihlášce zřetel vzat býti nemohl, kdyžtě jde podle řečeného o rozvrh dražební výtěžku z věcí movitých.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Neprávem se odvolává rekurentka na ustanovení Šu 286 odstavec třetí ex. ř. k odůvodnění přednostního pořadí pro pohledávky bratrských pokladen, poněvadž toto ustanovení jedná o rozvrhu výtěžku za věci movité, a výsadní pořadí, vyhrazené v odstavci třetím Šu 286 tr. ř., týkati se může jen těch veřejných dávek, které tohoto pořadí požívají podle příslušných předpisů k věcem movitým. K těmto dávkám nepatří pohledávky bratrských pokladen, kterým ustanovení Šu 246 ex. ř. poskytuje přednost při rozvrhu výtěžku za horní majetek, tedy za nemovitosti. K hornímu majetku náleží ovšem také jeho příslušenství, na které podle Šu 121 horn. zák. samostatnou exekuci vésti nelze. Avšak za příslušenství může býti pokládáno ve smyslu Šu 294 obč. zák. jen to, co je s hlavní věcí trvale spojeno. Oddělením od hlavní věci a samostatným prodejem přestávají býti movité věci příslušenstvím nemovitosti a zánikají také právní účinky s těmito věcmi jako příslušenstvím spojené, tedy i veškerá výsadní práva na tyto věci jako příslušenství nemovitosti se vztahující. Prodané věci nemohou býti tedy již pokládány za příslušenství horního majetku a přihlášená pohledávka bratrské pokladny nepožívá tudíž při rozvrhu výtěžku za ně přednostního pořadí ve smyslu Šu 246 odstavec třetí ex. ř.

Čís. 2472.

Sudiště dle Šu 87 a) j. n.

Listinným průkazem o objednávce nemusí býti vždy písemná objednávka kupitelova, nýbrž stačí i písemné potvrzení objednacím listem prodatelova agenta.

(Rozh. ze dne 10. dubna 1923, R I 286/23.)

K žalobě o zaplacení kupní ceny přiložil žalobce (příloha K) k odůvodnění místní příslušnosti dle Šu 87 a) j. n. objednávku, již učinil žalovaný prostřednictvím žalobcova obchodního agenta. K námitce místní nepřislušnosti s o u d p r v é s t o l i c e žalobu odmítl, maje za to, že listina